Dosar nr. 4-2537/2025
4-25142720-12-4-08102025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

8 decembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
Instanța de judecată
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Mariana Mihailov
Cu participarea:
Apărătorului făptuitorului Daniela Ghiderman
În lipsa:
Agentului constatator Cristina Barcari
Victimei ElenaDzengan
Contravenientului Sergiu Savva

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința cet. **Savva Sergiu**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în com. *****, str. *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional, -

c o n s t a t ă:

La data 26 septembrie 2025, agentul constatator din cadrul IP Botanica al DP a mun. Chișinău al IGP a MAI, Barcari Cristina a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu nr.MAI06 786348, prin care **Savva Sergiu** a fost acuzat în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional, cu remiterea cauzei în instanța de judecată, pentru aplicarea sancțiuni, fiind reținut în acțiunile acestuia, că la 26.09.2025 ora 14:15 în mun. Chișinău s. ***** str. ***** pe strada *****, în urma emiterii ORU nr. 224 din 25.09.2025, ora 21:49, la 26.09.2025 ora 00:00 până la 26.09.2025 ora 14:00 s-a aflat la domicilul care acoperă zona de protecție, fapt ce a încălcat ORU nr. 224 și a pus victima în pericol.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator al IP Botanica a DP mun. Chişinău a IGP – Barcari Cristina, au fost încadrate în baza art. 318[1] din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent reprezintă contravenţie *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.*

Agentul constatator din cadrul IP Botanica a DP mun. Chişinău, Barcari Cristina în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind legal citat, care potrivit referinței parvenite la 18.11.2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsă cu susținerea procesului verbal în întregime.

Făptuitorul, Savva Sergiu, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestuia, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul

expedierii citaţiei nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces şi agenda şedinţelor de judecată fiind adusă la cunoştinţa publicului, inclusiv prin intermediul portalului oficial al instanţei de judecată www.jc.instante.justice.md.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a participanților la proces, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestora, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare a sa privind examinarea cauzei.

Apărătorul făptuitorului, avocat Ghiderman Daniela, în ședința de judecată a precizat că, din materialele cauzei, nu este clar cum a fost captată persoana dată, or la materialele cauzei se regăsește o planșă fotografică precum că pe pat se află persoana Savva Sergiu. La fel, materialele cauzei nu se regăsesc acte care confirmă că persoana ar fi fost identificată și este anume persoana Savva Sergiu. Consideră că lipsește suportul probator care demonstrează că anume această persoană este Savva Sergiu și că anume această persoană a încălcat ordonanța de restricții. Respectiv solicită încetarea procesului contravențional din lipsa faptei.

Verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 786348 din 26.09.2025 încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Botanica a DP mun. Chișinău, Barcari Cristina, în sarcina făptuitorului **Savva Sergiu** s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional fiind reținut în acțiunile acestuia, că la 26.09.2025 ora 14:15 în mun. Chișinău s. ***** str. ***** pe strada *****, în urma emiterii ORU nr. 224 din 25.09.2025, ora 21:49, la 26.09.2025 ora 00:00 până la 26.09.2025 ora 14:00 s-a aflat la domicilul care acoperă zona de protecție, fapt ce a încălcat ORU nr. 224 și a pus victima în pericol.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, în vigoare la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa statuează că contravenţia prevăzută la art. 318[1] din acelaşi cod se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesul verbal cu privire la contravenţia prevăzută la art. 318[1] se remite spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

La fel, conform art. 395 alin. (1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă inclusiv cauzele contravenţionale prevăzute la 318[1] din acelaşi cod.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 786348 din 26.09.2025, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului **Savva Sergiu**, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată în procesul verbal cu privire la contravenție, inclusiv în rubrica nr. 18 prin care recunoaşte comiterea faptei incriminate.

La fel, în aceste condiții, instanţa conchide că a fost respectat și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă **Savva Sergiu**, nu a indicat în rubrica *”obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit proces-verbal”* careva dezacord, chiar dacă a semnat atât pentru faptul întocmirii actului în prezenţa sa, cât şi pentru aducerea la cunoştinţă a drepturilor şi/sau obligaţiilor sale, şi a copiei procesului verbal, iar în şedinţă de judecată nu s-a prezentat şi nu s-a interesat de propria cauză.

La fel, din analiza procesului verbal cu privire la contravenție, instanța observă că făptuitorul/petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie şi în aspectul substanţial al cauzei, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la

latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 786348 din 26.09.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația de fapt stabilită de către agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în procesul-verbal ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată în procesul verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a prezentat următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în ședință de judecată: procesul-verbal cu privire la contravenție nr/seria MAI06 786348 din 26.09.2025, cererea victimei Elenei Dzengan din 26.09.2025, proces verbal de audiere a victimei Dzengan Elena din 26.09.2025, permisiune și proces verbal de cercetare la fața locului 26.09.2025, planșă ilustrativă de la fața locului com. *****, ***** ***** din 26.09.2025, copia ordinului de restricție de urgență nr. 224 din 25.09.2025 ora 21:49, proces verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură din 26.09.2025, proces verbal privind actele de constatare de audiere a lui Savva Sergiu potrivit căruia a refuzat de a da declarații, raportul OS al SP-7 IP Botanica din 26.09.2025.

Din probele administrate și reținute *supra*, instanța de judecată a stabilit că într-adevăr la 26.09.2025, **Savva Sergiu**, nu a executat cu bună-ştiinţă cerinţele impuse prin ordinul de restricţie de urgență nr. 224 din 25.09.2025, or ultimul act a fost adus la cunoştinţă făptuitorului până la comiterea faptei, iar **Savva Sergiu**, a comis acţiuni directe în vederea neexecutării, astfel încât nu doar a stabilit contactul vizual cu victima, dar s-a deplasat la domiciliul acesteia, în pofida faptului că potrivit ordinului de restricţie de urgenţă a fost prevăzut expres anume aceste interdicţii.

Circumstanţele date reies cert atât din constatările personale ale agentului constatator, dar şi din materialele acumulate imediat după comiterea faptei, inclusiv din informaţia primară de sesizare a poliţiei, planșa ilustrativă a procesului verbal de cercetare la fața locului din 26.09.2025 ora 14:35 cât şi prin explicaţiile cet. Dzengan Elena.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar făptuitorului **Savva Sergiu**, i s-a adus la cunoștință procesului verbal, potrivit căruia a semnat la rubrica 19

unde i s-au adus la cunoștință drepturile, obligațiile, a luat cunoștință cu procesul verbal, denotă că la caz, nu a fost răsturnată această prezumție de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318[1] din Codul contravențional, pentru ce **Savva Sergiu**, urmează să fie recunoscut vinovat.

Prin urmare, în temeiul probatoriului prezentat, instanţa de judecată consideră constatat faptul că **Savva Sergiu**, nu a executat restricţiile impuse prin ordinul de restricţie de urgenţă nr. 224 din 25.09.2025, act care a fost emis în temeiul prevederilor legii enunţate anterior şi era opozabil făptuitorului, ultimul care a fost informat despre aceste interdicţii.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenţia incriminată, instanţa reţine următoarele.

În acest context, instanţa precizează că pentru fapta săvârşită, făptuitorul poate fi sancţionat *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile*.

Consecutiv, potrivit art. 37 alin. (1) și (3) din Codul contravenţional, instanţa notează că munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea contravenientului persoană fizică, în afara timpului de serviciu de bază sau de studii, la munca stabilită de autoritatea administraţiei publice locale şi aceasta poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, *cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1] și 318[1], pentru care acordul persoanei nu este necesar*.

Concomitent, instanţa statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancţiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârşirii altor fapte contravenţionale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancțiunii aplicabile se vor lua în considerare și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante, care nu se atestă la materialele cauzei.

Aşadar, instanţa de judecată reține că nu poate lua cont de atitudinea făptuitorului, care nu şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă și împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută

de către instanţă, dat fiind faptul că nu s-a prezentat la ședințele de judecată. Totodată, va ține cont despre necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale sau contravenţionale.

Concomitent, instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conţinutul art. 32 alin. (1) din Codul contravenţional.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată instanţa consideră că în privinţa lui **Savva Sergiu**, poate fi aplicabilă o sancţiune neprivativă de libertate, cu un grad mai redus de severitate şi într-un cuantum mediu admisibil, or instanţa nu manifestă o dorinţă de agravare a situaţiei făptuitorului, iar prin urmare va opta pentru aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantumul de 45 de ore.

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În conformitate cu prevederile art. 37, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Savva Sergiu**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 45 (patruzeci și cinci) ore.

Se explică lui **Savva Sergiu**, că, în conformitate cu art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 (două) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**